

Ved Lovfæstelsen af en Bestemmelse med det angivne Indhold maa Søl. § 166 undergives en tilsvarende Udvidelse, hvorom henvises til det derom fremsatte Forslag.

Som det vil ses, hjemler Udkastet ingen Udtagelsesret for Sælgeren i Tilfælde af, at Salgsgegenstanden er overgivet til Køberen forinden Konkursen og fra ham overgaaet til Boet. At Forholdet ogsaa her er et ganske andet end i det af § 39 omfattede Tilfælde behøver ikke nogen nærmere Udvikling.

Om Mangler ved Salgsgegenstanden.

§ 42.

Paragraf 42 giver Regler om de Beføjelser, der tilkomme en Køber af en individuelt bestemt Genstand, naar denne findes at lide af en Mangel. I Overensstemmelse med gældende Ret samt med de ved Udkastets Regel om Sælgerens Forsinkelse fulgte Grundsætninger, gaar Udkastet ud fra, at Køberens Beføjelser i Anledning af Mangelen med Undtagelse af Retten til Skadeserstatning tilkomme ham, uanset at Sælgeren har savnet Adgang til Kendskab om Mangelen Tilstedeværelse, og uanset, at han ikke har garanteret imod Mangelen, og der saaledes intet kan lægges ham til Last i saa Henseende. Det vilde ogsaa være ubilligt, om Sælgeren som Vederlag for en med Mangel behæftet Salgsgegenstand i noget Tilfælde skulde kunne tilegne sig en Købesum, hvis Størrelse er fastsat under Hensyn til, at ingen Mangel forefindes ved Genstanden. Ganske vist kan Køberen selv have købt og betalt Genstanden som mangelfri, men der tilkommer ham da de samme Beføjelser overfor hans egen Sælger og saaledes videre, indtil den rammes, hvem Tabet naturligst tilsidst bør falde paa. Den Beskyttelse, som Sælgeren

kan trænge til mod uventede Tab i Anledning af Mangelen, maa ydes ham ved at paalægge Køberen en Pligt til Undersøgelse og Reklamation samt ved Indførelse af en særlig kort Forældelsesfrist, jfr. herom §§ 47, 51, 52 og 53. — Det kan naturligvis forekomme, at Genstanden er solgt med saadant Forbehold, at Køberen skal nøjes med det „som den er eller forefindes“, „som den falder“, „hvad enten den er bedre eller daarligere“ o. s. v. („tel-quel“), hvilket atter har Indflydelse paa Fastsættelsen af Købesummens Størrelse. I saa Fald følger det af Udkastets § 1, at Reglerne i § 42 ikke finde Anvendelse, jfr. ogsaa om Salg ved Auktion Udkastets § 48.

Bortset fra Regelen i § 44 om, hvilket Tidspunkt der bliver at lægge til Grund ved Afgørelsen af, om en Genstand er behæftet med en Mangel, indeholder Udkastet ingen Bestemmelse af Mangelen Begreb. Afgørelsen maa derfor træffes af Domstolene i Overensstemmelse med den almindelige Retsopfattelse. Herefter vil det i Almindelighed blive anset som en „Mangel“ ved Salgsgegenstanden, at dens Tilstand gør den uskikket eller mindre egnet til dens sædvanlige Brug eller til den Brug, som Genstanden ifølge Aftalen har maattet forudsættes at skulle anvendes til af Køberen. Ligesom det almindelige Mangels-Begreb saaledes til en vis Grad har Hensyn til den enkelte Købeaftales Indhold, saaledes ville naturligvis særlige Aftaler mellem Køber og Sælger kunne baade udvide og indskrænke Omraadet. Gaar Aftalen ud paa, at Egenskaber, hvis Tilstedeværelse der ved et Køb af saadanne Genstande i Almindelighed lægges Vægt paa, ikke behøve at forefindes, er det dog regelmæssig en naturlig Forudsætning for Aftalens forbindende Kraft for Køberen, at Sælgeren ikke svigagtig har skjult Mangelen.

Det stemmer med gældende Ret, at Køberen i Almindelighed kan hæve Købet, naar Salgsgegenstanden lider af en Mangel i den angivne Forstand. Den Begrænsning,